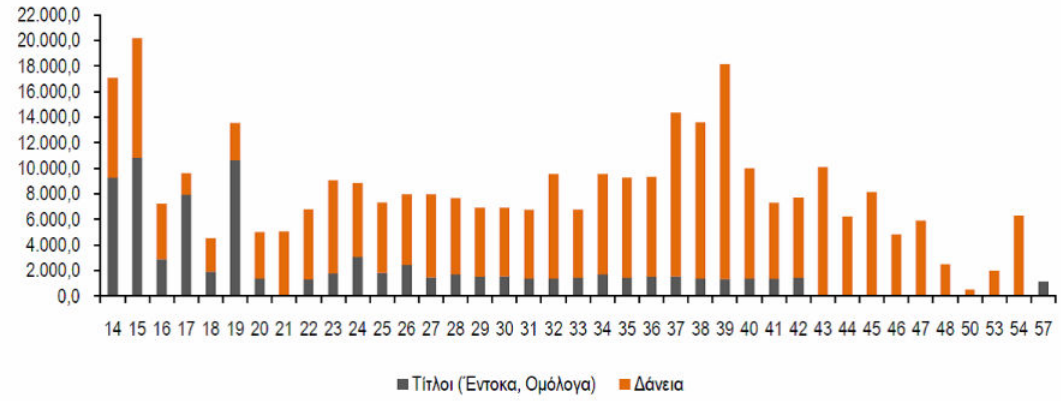
Γράφει ο **Αλέξανδρος Καπακτσής**

Σοκάρει η διαφοροποίηση των στοιχείων ενός κρίσιμου μεγέθους, όπως είναι το δημόσιο χρέος, για τις πολιτικές και οικονομικές εξελίξεις. Ψάχνοντας, τι στο καλό χρωστάμε τελικά και τι πρέπει να πληρώσουμε, πέφτουμε σε δύο κρίσιμες αντιφάσεις. Ο προϋπολογισμός του 2015 που ψηφίσθηκε το Νοέμβρη του 2014 δίνει ως υποχρεώσεις (έντοκα γραμμάτια, δάνεια και ομόλογα) για την εξυπηρέτηση του χρέους για όλο το 2015 **είκοσι (20) δις "και κάτι ψιλά"**. Το δελτίο (76) δημόσιου χρέους του Οργανισμού Διαχείρισης Δημόσιου Χρέους του Δεκεμβρίου του 2014 περιγράφει τελείως διαφορετικά στοιχεία για τις δανειακές υποχρεώσεις του 2015. Τα έντοκα γραμμάτια ανέρχονται περίπου στα 14 και δις και μαζί με τα υπόλοιπα ομόλογα και δάνεια από την ευρωζώνη και ΔΝΤ ανέρχονται σε ένα ποσό **μεγαλύτερο από τα 39 δις**. Για του λόγου το αληθές επισυνάπτονται οι σχετικοί πίνακες που δείχνουν και διαχρονικά τις δανειακές υποχρεώσεις της χώρας όπως τις καθόρισαν οι εγκληματικές σε βάρος του λαού πολιτικές της αστικής τάξης και των εκπροσώπων της. Η διαφορά είναι μεγάλη. Ξεπερνάει τα 15 δις! Υπάρχει και η ενδιάμεση τιμή! Οι Charles Forelle, Pat Minczeski και Elliot Bentley στο Greece's Debt Due: What Greece Owes When μας δίνουν για το 2015 29.347.246.049 ευρώ.

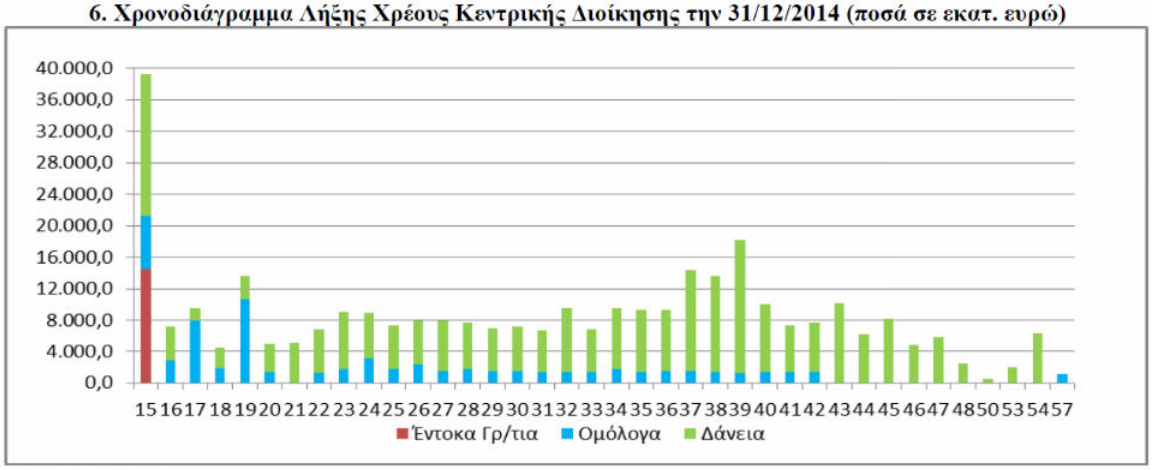
Διάγραμμα 4.1 Χρονοδιάγραμμα λήξης χρέους της Κεντρικής Διοίκησης την 30/9/2014 (σε εκατ. ευρώ)

Πηγή: Υπουργείο Οικονομικών

Παραθέσαμε τα παραπάνω στοιχεία και θα κάνουμε μια προσπάθεια να απαντήσουμε σε ερωτηματικά πολλά και κρίσιμα. Οι εγκληματίες που κυβέρνησαν τη χώρα και τα γνωστά λαμόγια τους είναι φυσικό να μειώνουν το μέγεθος του χρέους σε μια προσπάθεια προεκλογική να πείσουν ότι βγαίνουμε από τα μνημόνια, έπιασαν οι θυσίες, μια ανάσα δρόμος έμεινε, μια τόσο δα μικρή πιστοληπτική γραμμούλα και καθαρίσαμε. Αν και αυτοί έχουν αποδείξει επανειλημμένα ότι δεν έχουν κανένα ενδοιασμό στο μαγείρεμα των στοιχείων για πολιτικούς λόγους τι συμβαίνει με την ηγετική ομάδα του Σύριζα; Δεν μπορεί να μην είχαν διαπιστώσει τις “αντιφάσεις” των στοιχείων. Αν λοιπόν θεωρήσουμε ότι για πολιτικούς λόγους περικόπτονται οι αριθμοί στα στοιχεία του προϋπολογισμού δεν μπορούμε παρά να θεωρήσουμε πιο κοντά στην αλήθεια τα στοιχεία του ΟΔΔΗΧ. Και αν θεωρήσουμε ακόμη ότι τα 14+ δις των έντοκων γραμματίων τα ανακυκλώνουν οι τράπεζες (έχει μπει όριο από τους οικονομικούς δολοφόνους της ΕΚΤ τα 15 δις) απομένουν 25 δις χρέος που πρέπει να πληρωθεί μέσα στο 2015!

6. Χρονοδιάγραμμα Λήξης Χρέους Κεντρικής Διοίκησης την 31/12/2014 (ποσά σε εκατ. ευρώ)

Παρατηρήσεις:

1. Οι λήξεις τίτλων εξομαλύνονται με προαγορές χρέους και πράξεις διαχείρισης.

Αν σαν συγκριτικό μέγεθος χρησιμοποιήσουμε το ύψος του τακτικού κρατικού προϋπολογισμού που προϋπολογίζει τα έσοδα στα **50,871** δις καταλαβαίνουμε ότι είναι αδύνατο να πληρωθούν αν δεν υπάρξει νέος δανεισμός και μετακύληση τους στο μέλλον. Με

δεδομένους τους περιορισμούς από τους γκάνγκστερ της ΕΚΤ στην έκδοση ομολόγων και στο χαμηλό όριο στήριξης από τον ELA στις τράπεζες τα περιθώρια ελιγμών είναι μηδαμινά και στρώνεται ο δρόμος για νέο δανεισμό.

Χρήσιμο είναι να δούμε και διαχρονικά τις μελλοντικές αποπληρωμές. Με μια γρήγορη ματιά γίνεται αντιληπτό ότι η εξυπηρέτηση του χρέους θα στερεί από τη χώρα όλους τους απαραίτητους πόρους που θα μπορούσαν να τη βγάλουν από το τέλμα της βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης έστω και με μια άλλου τύπου πολιτική αστικής διαχείρισης όπου οι δημόσιες επενδύσεις θα ήταν ένα από τα πιο σημαντικά εργαλεία.

Όταν λοιπόν ξέρουμε τις ανάγκες εξυπηρέτησης του χρέους που υπάρχουν, καθώς και τις άτεγκτες απαιτήσεις των εταίρων για την κάλυψη τους, πως και με ποια κριτήρια χαράζεται η γραμμή "των καλών παιδιών" που μας κυβερνούν όπως εμφανίζεται στις 29 Γενάρη: «Δεν θα υπάρξει καμία μονομαχία μεταξύ της κυβέρνησής μας και της Ευρώπης. Δεν θα υπάρξουν απειλές, δεν τίθεται θέμα ποιος θα υποχωρήσει πρώτος», δήλωσε ο κ. Βαρουφάκης, ενώ πρόσθεσε ότι στόχος αυτή τη στιγμή είναι «μια νέα συμφωνία "γέφυρα" μεταξύ των προηγούμενων προγραμμάτων και της τελικής συμφωνίας μεταξύ Ελλάδας, ΕΕ, ΕΚΤ και ΔΝΤ». Τι είναι αυτή η γέφυρα πέρα από πιστώσεις, δανεικά δηλαδή, για να καλυφθεί το κενό αφού ταυτόχρονα έχει εγκαταλειφθεί η διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους από τον Α. Τσίπρα που δήλωσε στο πρακτορείο Bloomberg την ίδια μέρα: "σε καμιά περίπτωση δεν περιλαμβάνει τη μη εκπλήρωση των δανειακών μας υποχρεώσεων μας απέναντι στην ΕΚΤ και στο ΔΝΤ." Αφού ξέρουν από τη μια πλευρά ότι δεν μπορούν να εξοφληθούν οι υποχρεώσεις και από την άλλη δεν έχουν σκοπό την παύση πληρωμών προς τι οι ηρωικές κορώνες ότι δεν χρειαζόμαστε την τελευταία δόση του δανείου; Ποιος ήταν ο τελικός αποδέκτης των θέσεων της μικρής κλειστής ομάδας φίλων, με τους δυο "θείους" από τα παλιά, που αποτελούν το κονκλάβιο που μας κυβερνά αν όχι πρωταρχικά το στελεχικό δυναμικό της κυβέρνησης και του κόμματος και κυρίως ο εργαζόμενος λαός; Το έργο το έχουμε ξαναδεί…

Έχουν πάρει τις αποφάσεις και μεθοδεύουν την αποδοχή τους.

Έτσι μπορούμε να εξηγήσουμε όχι μόνο τις επιστολές και συμφωνίες που υπέγραψαν αλλά και τη μετέπειτα στάση τους. "Νομίζω ότι δεν θα έχουμε πρόβλημα όσον αφορά τη ρευστότητα του δημοσίου, αυτό που θα έχουμε πρόβλημα και είναι δεδομένο ότι θα έχουμε πρόβλημα είναι στην αποπληρωμή των δόσεων του ΔΝΤ βασικά τώρα και της ΕΚΤ τον Ιούλιο" δήλωσε στο ραδιόφωνο του Alpha και ερωτηθείς για το πώς θα αντιμετωπιστεί αυτό ο κ. Βαρουφάκης επισήμανε ότι "από σήμερα ξεκινάμε η διαπραγμάτευση αυτού του ζητήματος".

Μια στάση που αμέσως μετεξελίχτηκε σε «στις αποπληρωμές στο ΔΝΤ φυσικά πρόκειται να δώσουμε προτεραιότητα. Δεν πρόκειται να είμαστε η πρώτη χώρα που δεν θα τηρήσει τις υποχρεώσεις της προς το ΔΝΤ. Θα βγάλουμε από τη μύγα ξίγκι αν χρειαστεί να το κάνουμε αυτό μόνοι μας, και θα το κάνουμε».
Για τα χρέη προς την ΕΚΤ είπε πως ανήκουν σε άλλη κατηγορία. «Θα πρέπει να το καθορίσουμε αυτό σε συνεργασία με τους εταίρους μας και τους θεσμούς».

Το σίγουρο είναι ότι αφού εμπεδωθεί καλά το γεγονός ότι παίζουμε μέσα στο πλαίσιο της ΕΕ και του Ευρώ και **πληρώνουμε τα "χρέη μας", σαν τη μόνη λύση**, θα αρχίσουν την πίεση για να καλυφθεί το χρηματοδοτικό κενό, **για να μην χρεοκοπήσουμε**, και, ω του θαύματος, θα επαληθευτεί το ΔΝΤ (αλλά και οι Γερμανοί) που από τον Ιούνιο του 2014 εκτιμούσε ότι θα υπάρξει "χρηματοδοτικό κενό 12,6 δισ. ευρώ το 2015 και ότι θα αρχίσει να φαίνεται από τον Μάιο του 2015″ και ακόμη δημοσιονομικό κενό 2 δισ. ευρώ το 2015, 3,7 δισ. ευρώ το 2016 και 1,8 δισ. ευρώ το 2017."

Έτσι λοιπόν όλη η άμεση πολιτική ζωή θα μπει στον Προκρούστη της λογικής να "κρατήσουμε τη χώρα πάση θυσία ζωντανή", θα αρχίσουν οι σκληρές διαπραγματεύσεις για ένα νέο δάνειο "βοήθεια"(30 δις;) που θα συνοδεύεται από όρους που θα θέτουν οι δανειστές και που δεν θα ονομάζεται ούτε καν πρόγραμμα, πολύ περισσότερο μνημόνιο, αλλά τολμούμε να πούμε **αναπτυξιακή διάσταση της νέας συμφωνίας χρηματοδοτικής στήριξης από τους "εταίρους"**. Οι δανειστές βέβαια δεν είναι κορόιδα. Έχουν μια σειρά στόχων μετά τη διάσωση των τραπεζών τους το 2010-2012.

Ο πρώτος κρίσιμος στόχος να πάρουν πίσω τα λεφτά τους και ο δεύτερος είναι να συνεχισθεί το τιμωρητικό παράδειγμα, για όλη την εργαζόμενη Ευρώπη, "των κακών παιδιών της" μέσω της αέναης λιτότητας για να "εξαγνισθούν" από την κραιπάλη της σπάταλης περιόδου. Ο τρίτος στόχος είναι να κλείσει το ελάχιστο ρήγμα (των ελπίδων για μια άλλη πολιτική που το εκλογικό αποτέλεσμα έφερε, αποτέλεσμα που οι αγώνες του προηγούμενου διαστήματος επέβαλλαν) που οι αντικειμενικές συνθήκες της περιόδου μπορούν να μετατρέψουν σε διεθνείς σεισμούς μέσω της ανάστασης ενός νέου εργατικού κινήματος. Οι κυβερνητικές εξαγγελίες για φιλολαϊκά μέτρα όλο και θα περιορίζονται, θα φθίνουν και θα εξαϋλώνονται, για να καταλήξουμε σε μια διαχείριση της κρίσης με ανθρώπινο πρόσωπο, με χαμόγελο και αισιοδοξία. Άλλωστε οι αστοί οικονομολόγοι επιμένουν ότι η πορεία της οικονομίας έχει να κάνει πρωτίστως με την ψυχολογία! Τόσο επιστημονικά…

Η πολιτική αυτή γραμμή, που αποφεύγει τις ακρότητες της υποτέλειας και διαπραγματεύεται ταυτόχρονα εκ νέου τη θέση του ελληνικού καπιταλισμού με νέους όρους,

που δεν θίγει προς το παρόν στο ελάχιστο τους πυλώνες του μεγάλου κεφαλαίου (βλέπε τράπεζες κλπ), έχει την αμέριστη υποστήριξη της αστικής τάξης όπως υποδηλώνει και η σχετική ανακοίνωση του ΣΕΒ: “Η μεταρρυθμιστική ατζέντα της Κυβέρνησης, όπως αυτή καταγράφεται στη λίστα του Υπουργείου Οικονομικών, δημιουργεί προσδοκίες για την πολυπόθητη κοινωνική και οικονομική ανάκαμψη. Άλλωστε εμπεριέχει αρκετά από όσα δεν έγιναν και πολλά από αυτά που πρέπει να γίνουν. Αρκεί να υποστηριχθεί με σθεναρότητα και πίστη από το πολιτικό σύστημα, τους κοινωνικούς εταίρους και τους πολίτες. ”

Αν είναι κάθε μέρα και σε περισσότερους φανερή η λογική συνέπεια των χειρισμών της ομάδας περί τον κ. Τσίπρα εκεί που πραγματικά είναι δύσκολα τα πράγματα είναι σε αυτούς που αντικειμενικά έχουν και τη δύναμη και το υλικό συμφέρον να πάνε τα πράγματα αλλιώς.

Θα λέγαμε όχι απλώς δύσκολα αλλά πολύ δύσκολα. Γιατί σε όλη την προηγούμενη περίοδο και μέσα στις μάχες της δε συγκροτήθηκε ένα μειοψηφικό μεν αλλά ευδιάκριτο τμήμα της εργατικής τάξης που με αυτοτέλεια και μέσα από συγκρούσεις θα χάραζε τη συνολική πολιτική της τάξης για τη διέξοδο από την κρίση προς όφελος της τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, σε μια πρώτη φάση τουλάχιστον και χωρίς να απεμπολεί το μέλλον. Θα είχε γνώμη και θα δρούσε για όλα. Και για το χρέος και για τις τράπεζες και για το μισθό και για το Ευρώ και για την έξοδο από την ΕΕ, και για το σημερινό και το αυριανό και το μερικό και το συνολικό. Με την πιο πλατιά ενωτική πολιτική και την ταυτόχρονη σύγκρουση του με τον κυβερνητικό και εργοδοτικό συνδικαλισμό. Χωρίς αυτή τη συγκρότηση η ήττα σε αυτή την ιστορική περίοδο θα είναι βέβαια. Όμως δεν είναι αργά για μια τέτοια πορεία συγκρότησης. Είναι η μόνη ελπίδα άλλωστε.

Δημοσιεύτηκε στο Πριν της 8 Μάρτη 2015